

‘Juist daar ligt de rol van de vakman. Niet moralistisch met het vingertje wijzen, maar actief alternatieven aandragen’

De hovenier als tegelwipper

Altijd gevaarlijk om als hoofdredacteur in een column je eigen collega's af te vallen. Sorry Frank, sorry Heleen. Ik zal het nooit meer doen. Maar met De Stelling in deze editie van De Hovenier stellen we eigenlijk de verkeerde vraag.

De goede vraag is namelijk niet of een hovenier het betegelen van een achtertuin zou moeten weigeren. Natuurlijk zijn er hoveniers die principieel zeggen: dat doen wij niet. Maar de praktijk is weerbarstiger. Alle hoveniers zijn naast liefhebber van groen ook ondernemers. Als zij nee zeggen, rijdt de bus van een concurrent vaak een week later alsnog de straat in. De echte vraag is daarom een andere: gebruik je als hovenier jouw kennis wel voldoende om klanten de juiste keuzes te laten maken? Of beschik

‘De hovenier van nu is niet alleen aanlegger of onderhoudsman. Hij of zij zit steeds vaker aan tafel bij een maatschappelijke opgave die uiteindelijk gewoon begint in de achtertuin’

je – wat prikkelender gesteld – als hovenier wel over die kennis? Daar zit namelijk de maatschappelijke opgave van deze sector. Niet in morele verontwaardiging over tegels, maar in het vakmanschap dat nodig is om het tegenovergestelde te bereiken. In uitleggen waarom een boom meer doet dan alleen sfeer brengen. Waarom een groene tuin koeler blijft. Waarom water ergens heen moet. En waarom een goed aangelegd vasteplantenperk vaak minder onderhoud vraagt dan een kunstgrasmat. Vroeger werd een hovenier vooral afgerekend op een strakke tuin. Tegenwoordig gaat het steeds vaker ook over verkoeling, wateropvang en biodiversiteit. Dat vraagt andere kennis en ook een andere manier van adviseren.

Klanten komen meestal niet aan tafel met een uitgewerkt klimaatadaptatieplan. Ze willen vooral een praktische tuin die netjes oogt en betaalbaar blijft. Juist daar ligt de rol van de vakman. Niet door moralistisch met het vingertje te wijzen, maar door alternatieven te kennen. Halfverharding, slimme beplanting, de juiste boom op de juiste plek. Een ontwerp dat comfort én vergroening combineert. En inderdaad: een tuin die er ook gewoon netjes uitziet. Daarvoor heb je kennis nodig. Maar ook een goed netwerk van kwekers, leveranciers en ontwerpers. Want vergroenen is inmiddels veel meer dan een tegel eruit wippen.

Misschien is dat wel de echte verandering in het vak. De hovenier van nu is niet alleen aanlegger of onderhoudsman. Hij of zij zit steeds vaker aan tafel bij een maatschappelijke opgave die uiteindelijk gewoon begint in de achtertuin.

Hein van Iersel
(hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!